

2. Bráni právo Európskej únie (konkrétne článok 12 ods. 3 smernice 2014/24/EÚ <sup>(1)</sup> týkajúci sa zadávania „in-house“ v režime obdobnej kontroly vykonávanej spoločne medzi viacerými orgánmi verejnej správy) vnútroštátnej právnej úprave [akú predstavuje článok 4 ods. 1 Testo Unico delle società partecipate (Kodifikované znenie právnych predpisov týkajúcich sa spoločností s verejnou účasťou) — legislatívny dekrét č. 175/2016 -], ktorá je prekážkou toho, aby orgán verejnej správy nadobudol v subjekte, ktorý je vo vlastníctve viacerých verejných orgánov, obchodný podiel (ktorý by danému orgánu zabezpečil kontrolu alebo právo veta), v prípade, že zámerom uvedeného orgánu verejnej správy je v každom prípade získať v budúcnosti postavenie zaručujúce spoločnú kontrolu, čiže možnosť priameho zadávania zákaziek subjektu vo vlastníctve viacerých verejných orgánov?

---

<sup>(1)</sup> Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/24/EÚ z 26. februára 2014 o verejnom obstarávaní a o zrušení smernice 2004/18/ES (Ú. v. EÚ L 94, 2014, s. 65).

---

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Consiglio di Stato (Taliansko) 5. februára 2019 — Rieco SpA/Comune di San Vito Chietino, Ecolan SpA**

(Vec C-91/19)

(2019/C 182/10)

*Jazyk konania: taliančina*

**Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania**

Consiglio di Stato

**Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom**

*Žalobkyňa:* Rieco SpA

*Žalované:* Comune di San Vito Chietino, Ecolan SpA

**Prejudiciálne otázky**

1. Bráni právo Európskej únie (najmä zásada slobodnej správy orgánmi verejnej moci a zásada podstatnej rovnocennosti rôznych foriem zadávania a riadenia služieb v pôsobnosti orgánov verejnej správy) vnútroštátnej právnej úprave [akú predstavuje článok 192 ods. 2 Codice dei contratti pubblici (kódex verejného obstarávania), t. j. legislatívneho dekrétu č. 50/2016], ktorá pripisuje zadávaniu služieb „in-house“ podriadený a mimoriadny charakter v porovnaní so zadávaním zákaziek prostredníctvom verejného obstarávania, pričom: i) uvedenú mimoriadnu formu zadávania pripúšťa iba v prípade preukázaného zlyhania relevantného trhu a ii) orgánu verejnej správy, ktorého zámerom je zadať službu v režime poverenia svojho interného útvaru, ukladá v každom prípade povinnosť uviesť špecifické odôvodnenie týkajúce sa prínosov takejto formy zadania pre verejnosť?

2. Bráni právo Európskej únie (konkrétne článok 12 ods. 3 smernice 2014/24/EÚ <sup>(1)</sup> týkajúci sa zadávania „in-house“ v režime obdobnej kontroly vykonávanej spoločne medzi viacerými orgánmi verejnej správy) vnútroštátnej právnej úprave [akú predstavuje článok 4 ods. 1 Testo Unico delle società partecipate (Kodifikované znenie právnych predpisov týkajúcich sa spoločností s verejnou účasťou) — legislatívny dekrét č. 175/2016 -], ktorá je prekážkou toho, aby orgán verejnej správy nadobudol v subjekte, ktorý je vo vlastníctve viacerých verejných orgánov, obchodný podiel (ktorý by danému orgánu zabezpečil kontrolu alebo právo veta), v prípade, že zámerom uvedeného orgánu verejnej správy je v každom prípade získať v budúcnosti postavenie zaručujúce spoločnú kontrolu, čiže možnosť priameho zadávania zákaziek subjektu vo vlastníctve viacerých verejných orgánov?

(<sup>1</sup>) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/24/EÚ z 26. februára 2014 o verejnom obstarávaní a o zrušení smernice 2004/18/ES (Ú. v. EÚ L 94, 2014, s. 65).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Consiglio di Stato (Taliansko) 5. februára 2019 —  
Burgo Group SpA/Gestore dei Servizi Energetici SpA — GSE**

(Vec C-92/19)

(2019/C 182/11)

*Jazyk konania: taliančina*

**Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania**

Consiglio di Stato

**Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom**

Žalobkyňa: Burgo Group SpA

Žalovaná: Gestore dei Servizi Energetici SpA — GSE

**Prejudiciálne otázky**

1. Bráni smernica 2004/8/ES <sup>(1)</sup> (najmä jej článok 12) takému výkladu článkov 3 a 6 legislatívneho dekrétu č. 20/2007, ktorý by umožňoval priznať výhody vyplývajúce z legislatívneho dekrétu č. 79/1999 [najmä výhody podľa článku 11 tohto dekrétu, ktoré sú predmetom rozhodnutia Autorità dell'energia elettrica e del gas (Úrad pre elektrickú energiu a plyn — pre reguláciu sieťových odvetví, Taliansko) č. 42/02 z 19. marca 2002, t. j. rozhodnutia prijatého v rámci vykonania uvedeného ustanovenia článku 11] aj v prospech kogeneračných zariadení, ktoré nie sú vysokoúčinné, a to aj po 31. decembri 2010?
2. Bráni článok 107 ZFEÚ výkladu článkov 3 a 6 legislatívneho dekrétu č. 20/2007 v zmysle uvedenom v bode a), v rozsahu, v akom by tieto ustanovenia v súlade s uvedeným výkladom mohli predstavovať „štátnu pomoc“ a byť preto v rozpore so zásadou voľnej hospodárskej súťaže?